

JAARMAGAZINE

— 2018 —

**Feiten en
cijfers.**

Echte verhalen.

**OLO achter de
schermen.**

Jaaroverzicht.

04 Voorwoord

05 Visie en waarden

07 Organisatie

08 Jaaroverzicht

10 Cijfers

14 Achter de schermen

15 Echte verhalen

33 Verwachtingen

34 Wist je dat...

10
Cijfers

15

Echte verhalen

33

Verwachtingen 2019

VOOR WOORD

Beste Lezer,

Naast feiten en cijfers kan u in dit jaarmagazine echte verhalen lezen van mensen. En om mensen draait het in OLO vzw. Of het nu gaat om zeer jonge kinderen, pubers, (jong)volwassenen, of oudere mensen, wij gaan steeds met hen in relatie vanuit een respectvolle bejegening en een warme betrokkenheid. Zij zijn tenslotte de echte reden van ons bestaan als sociale onderneming.

Zoals uit het jaaroverzicht blijkt, zijn we ook in 2018 niet bij de pakken blijven zitten. We hebben nieuwe initiatieven gerealiseerd die inspelen op concrete maatschappelijke behoeften. We hebben onze expertise uitgebreid op vlak van diagnostiek bij volwassenen. Onze vrijwilligerswerking is serieus versterkt, zowel in Brasschaat als daarbuiten.

We hebben ook oog gehad voor activiteiten die de interne verbinding tussen onze medewerkers en de verschillende diensten versterken. En dit laatste is zeker nodig in een groeiende organisatie, die op steeds meer verschillende terreinen en locaties actief is. De kaart van de provincie Antwerpen met onze werkingen illustreert dit sprekend.

Het doornemen van dit jaarmagazine maakt mij fier en gelukkig. Ik hoop dat, nadat u dit verzorgde werkstuk heeft doorgenomen, bij u ditzelfde gevoel blijft hangen.

Veel leesplezier.

JEAN-PIERRE VAN BAELEN

Algemeen directeur

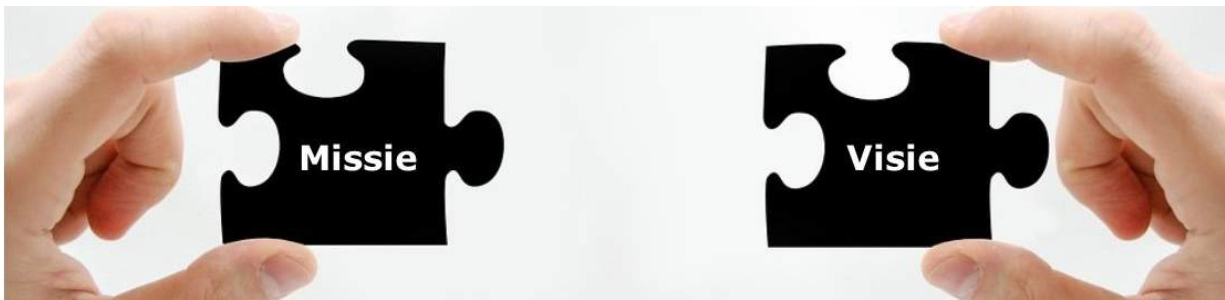
”

We hebben nieuwe initiatieven gerealiseerd die inspelen op concrete maatschappelijke behoeften. ”

Jean-Pierre Van Baelen

MISSIE - VISIE - WAARDEN

We vinden onze inspiratie in het **humanisme** en **pluralisme**:

- Iedereen is uniek, en kan groeien in zijn eigen tempo en volgens zijn mogelijkheden.
- We geloven in de krachten en mogelijkheden van elke mens, om vrij te denken en zelf keuzes te maken.
- We stellen de eigenheid van de ander centraal, we gaan respectvol met elkaar om.
- De mens is een sociaal wezen. Relaties met anderen doen iemands persoonlijkheid ontwikkelen

OP MAAT EN EMANCIPATORISCH

Vanuit de vraag van de cliënt gaan we in dialoog. Op basis van krachten en mogelijkheden van alle betrokken partijen zoeken we samen naar de gepaste ondersteuning, waarbij de cliënt zoveel mogelijk de regie in handen neemt.

BETROKKEN EN WARM

We bouwen een warme en respectvolle relatie uit. We ondersteunen en helpen waar nodig en indien mogelijk zetten we een stap terug, of opzij.

DOELGERICHT EN SYSTEMATISCH

We stellen samen doelen op om aan te werken. Ook binnen OLO werken we aan vooropgestelde doelen om ons aanbod te optimaliseren. Een continu proces van plannen, uitvoeren, evalueren, bijsturen én borgen. We zetten hierbij onze middelen en medewerkers efficiënt in.

CONTEXTGERICHT EN VIA GEDEELDE ZORG

Verbondenheid met het netwerk van de cliënt is prioritair. We versterken het netwerken waar nodig. Vanuit de noden en mogelijkheden van cliënt en netwerk, delen we de zorg met mantelzorgers, vrijwilligers of andere partners in de hulpverlening. Samen bouwen we zorgcircuits uit.

NAAR EEN INCLUSIEVE SAMENLEVING

Cliënten zijn volwaardige burgers in onze samenleving, met dezelfde rechten en plichten. We nemen initiatieven om de toegankelijkheid van de samenleving en een positieve beeldvorming rond mensen met een beperking te bevorderen.

WETENSCHAPPELIJK ONDERBOUWD EN VERNIEUWEND

We gaan aan de slag via doeltreffende methodes en technieken, we werken actief samen met kenniscentra, universiteiten en hogescholen. We zoeken naar nieuwe methoden om onze visie op ondersteuning te realiseren.

IN EEN LERENDE ORGANISATIE

We ondersteunen de competentie en motivatie van onze medewerkers. Via vorming, en door van elkaar te leren, groeit onze expertise om de beoogde hulp- en dienstverlening te realiseren, en flexibel te kunnen inspelen op veranderende noden.

WAARDEN

ONZE ORGANISATIE

OLO VZW

Wie? Wat? Waar? Hoe?

- Sociale onderneming, actief binnen kinderopvang, welzijn, onderwijs, gezondheid en gezin.
- Buitengewoon onderwijs aan 210 kinderen.
- Organisatie inclusieve kinderopvang: 7 inclusieve kinderdagverblijven, 6 locaties voor buitenschoolse opvang, en zomeropvang voor kinderen van medewerkers én kinderen met een beperking.
- Ondersteuning en begeleiding aan 650 kinderen, jongeren en hun gezinnen, met zeer uiteenlopende noden. Van weinig intensief aan huis, tot zeer intensief residentieel.
- Ondersteuning en begeleiding aan 350 volwassenen met handicap, via mobiele ondersteuning, dag ondersteuning en residentieel verblijf.
- Samen met al onze cliënten, streven we naar meer levenskwaliteit op alle domeinen. De vraag van de cliënt stuurt ons handelen. We willen dat ze zich kunnen ontplooiën en greep hebben op hun situatie.
- We werken aan een inclusieve samenleving, waarin ook mensen met een beperking of sociaal kwetsbaren, vanzelfsprekend een volwaardig burger kunnen zijn, en actief deelnemen aan het maatschappelijk leven.
- Inspelen op vernieuwing en samenwerking.
- Erkend en gesubsidieerd door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, het Agentschap Jongerenwelzijn, het Departement Onderwijs en Vorming, en Kind en Gezin.

Voor wie?

Baby's en peuters in onze kinderdagverblijven.

Kinderen in de buitenschoolse opvang

Kinderen in het buitengewoon onderwijs:

Type BA, type 3 en type 9

Kinderen en jongeren met een:

- (vermoeden van) een beperking
- gedrags- en/of emotionele stoornis
- ontwikkelingsstoornis (oa. ASS)
- leerstoornis

al dan niet in combinatie met een normale begaafdheid of een lichte tot matige verstandelijke beperking.

Volwassenen met een:

- gedrags- en/of emotionele stoornis
- ontwikkelingsstoornis (oa. ASS)
- motorische beperking
- zintuiglijke beperking
- meervoudige beperking
- niet-aangeboren hersenletsel

al dan niet in combinatie met een normale begaafdheid of een lichte tot matige verstandelijke beperking.

Volwassenen met vragen rond psychosociale problemen.

Gezinnen:

- met opvoedingsvragen
- met zorgbehoeften
- die zich in crisissituaties bevinden

2018 JAAR OVERZICHT

januari

Uitbreiding van de OLO-familie:

- Overname **Oriëntatiecentrum** (lees meer op pagina 24)
- Kinderdagverblijf **Tierlantijn Merksem** opent de deuren (lees meer op pagina 15)

maart

OLO kleurt blauw op **wereld autisme dag**: opendeurmoment met inleefparcours in onze OLO-huizen.

mei

Kunstorganisatie **Piazza dell'Arte vzw** werkt samen met onze jongeren aan enkele kunstwerken die draaien rond muziek, graffiti en fotografie. Minister van Welzijn Jo Vandeurzen komt het eindresultaat bewonderen.

februari

OLO fietst zich naar een knappe 6e plaats in de Winter Trophy van **Bike To Work!**

april

Opening inclusief eethuis **Pure Pauze!** Kijk snel op pagina 28

Derde **OLO-KUBB-CUP** met 28 deelnemende ploegen:

juni

"Wandel je fit"-project: na 12 weken trainen, leggen mensen met en zonder beperking samen 20 kilometer te voet of met de rolstoel af door de Brasschaatse natuur.

juli

Opnieuw uitbreiding van de OLO-familie:

- Opening **OLO-huis Luchtbal**
- Opening **vrijwilligerspunt** in bib Schilde, een samenwerking van **Vonak**, Give a Day en de gemeente Schilde.

september

De start van een nieuw schooljaar op onze buitengewone **basisschool Triolo**.

Jaarlijkse appelpluk, genieten van liters vers **OLO-appelsap!**

november

OLO-medewerkers trainen voor de warmathon ten voordele van een rolstoelfiets voor de dagondersteuning.

augustus

OLO-kids: Tijdens de zomervakantie kunnen kinderen van medewerkers terecht in onze zomeropvang, ook zijn er enkele inclusieve plaatsen voorbehouden voor kinderen met een extra zorgbehoefte.

oktober

Tierlantijn Blokkendoos bestaat 10 jaar!

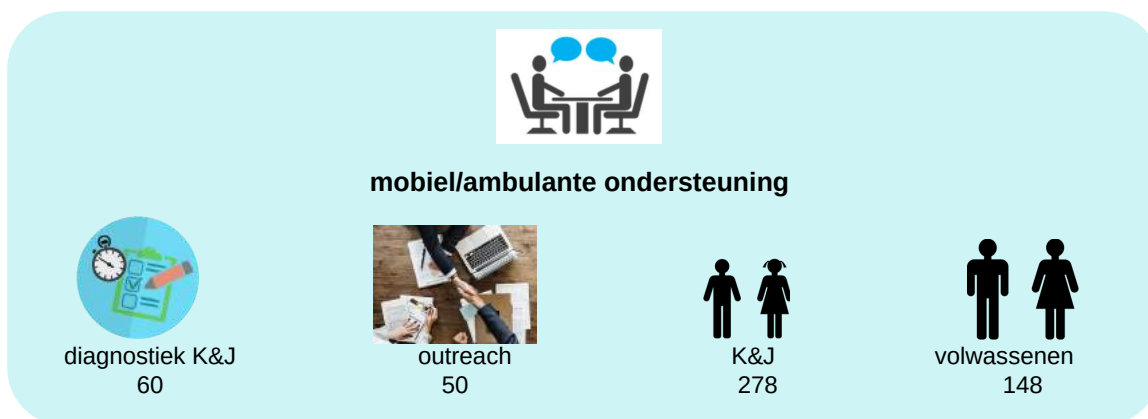
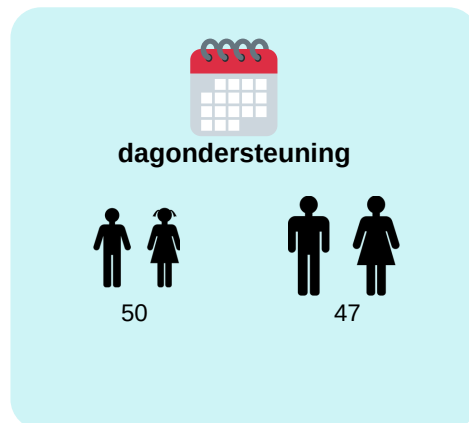
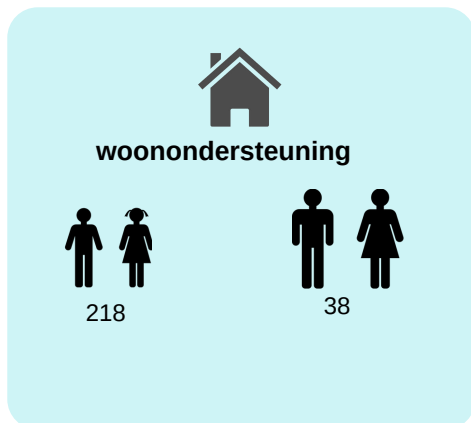

december

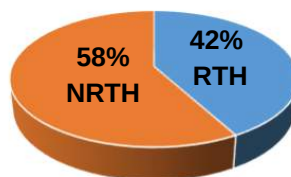
Derde **OLO-lichtjesticht** op ons hoofddomein, thema dit jaar: Circus!

2018 IN CIJFERS

OLO vzw kreeg dit jaar maar liefst 889 aanmeldingen. Dit is een stijging van 28% ten opzichte van vorig jaar. 58% van deze aanmeldingen waren vragen naar niet-rechtstreeks toegankelijke hulpverlening, 42% had een vraag naar rechtstreeks toegankelijke hulpverlening.

Basisschool TRIOLO

Kleuteronderwijs

Type 3 1

Type 9 15

Lager onderwijs

Type BA 103

Type 3 56

Type 9 56

Inclusieve kinderopvang Tierlantijn

Groepsopvang

365 kinderen

12 kinderen met een specifieke zorgbehoefte

IBO

1562 kinderen

16 kinderen met een specifieke zorgbehoefte

Vrijetijdsdienst Ludentia

Vrijetijdsaanbod

Cursus	38
Ontmoeting	230
Otspanning	161
Meerdaagse	100

Vrijetijdsbemiddeling

Opgestarte dossiers	55
---------------------	----

Verblijf

Kinderen en jongeren

MFC OBC	56
MFC MPI	151
MFC studiowerking	23
RTH logeren	9
Crisisopvang	18

Volwassenen

Verblijf NRTH	59
---------------	----

Dagondersteuning

Kinderen en jongeren

NRTH	4
RTH	22

Volwassenen

NRTH	27
RTH	16

Mobiel - ambulante ondersteuning

1655

Kinderen en jongeren

Diagnostiek ADA	36
NRTH thuisbegeleiding	79
RTH thuisbegeleiding	558
PA-dienst	10
Vizier - contextbegeleiding	195
Vizier - Crisishulp aan huis	68

Volwassenen

Diagnostiek OC	232
NRTH thuisbegeleiding	179
RTH thuisbegeleiding	271
PA-dienst	27

Opvoedingswinkels

Brasschaat

Zoersel

Hoogstraten

Onthaal: 770 gezinnen

Pedagogisch advies: 329 gezinnen

RTH-kortdurend: 36 gezinnen

Vormingen: 2093 inschrijvingen

TOP 5

Vormingsavonden

1. Opvoeden zonder straffen en belonen
2. Hoogsensitiviteit
3. How 2 Talk 2 kids
4. Autiwatte Autidatte
5. Kinderen zijn geen puppy's

Op 31 december 2018 waren er 591 medewerkers actief bij OLO vzw. In dit cijfer is iedereen meegeteld, ook medewerkers van wie de arbeidsovereenkomst langdurig geschorst is, en waarvoor een vervanger is aangeworven. In de loop van 2018 zijn er in totaal 711 verschillende medewerkers in dienst geweest. (inclusief 45 jobstudenten)

Er kwamen 104 medewerkers nieuw in dienst (exclusief jobstudenten)

- 43 medewerkers met tijdelijke contracten
- 61 medewerkers met een contract van onbepaalde duur (Inclusief 11 medewerkers via overnameovereenkomst in het kader van fusie/overname.)

88 medewerkers gingen uit dienst (exclusief jobstudenten).

OLO ACHTER DE SCHERMEN

"Tijdens onze teamdag bezochten we verschillende OLO-woongelegenheden, we werden overal met open armen ontvangen! Nu kunnen we een gezicht kleven bij de namen die we dagelijks zien passeren!"

TAMARA JOCHEMS
KASDIENST EN BOEKHOUDING

"Ik vind het ongelooflijk fantastisch om met volwassenen met een beperking te werken. We leren hen dagelijks dingen bij, we zoeken samen naar hun interesses, dat geeft mij voldoening!"

LIESJE VAN OSSELAER
BEGELEIDSTER DAGBESTEDING

Bedankt!

Inclusieve kinderopvang Tierlantijn: 2018

In onze inclusieve kinderopvang Tierlantijn werd in 2018 hard gewerkt aan verbinding en aan het verder uitwerken van het inclusieve karakter van de opvang. Ouders van kinderen met een beperking lijken intussen goed de weg te vinden naar onze buitenschoolse en vakantie-opvang. In de kinderdagverblijven werd samenwerking met het MFC van OLO opgestart, om nog meer inclusief te kunnen werken.

Op 8 januari 2018 opende Tierlantijn ook nog een nieuw kinderdagverblijf in Merksem, in samenwerking met de stad Antwerpen. Directeur inclusieve kinderopvang Inge Waterschoot geeft toelichting:

Tierlantijn Merksem biedt 32 voltijdse opvangplaatsen aan, en is hiermee ons tweede grootste kinderdagverblijf. Deze locatie was voor ons erg belangrijk. We willen zo laagdrempelig mogelijk inclusieve kinderopvang organiseren. Daarom hebben we ervoor gekozen om in de stad Antwerpen en haar districten verschillende vestigingen te starten: eerst Ekeren, nu Merksem, later komen daar nog Antwerpen-Zuid en Wilrijk bij. We willen dat mensen uit heel Antwerpen in één van onze werkingen terecht kunnen.

In 2017, toen OLO vzw net de kinderopvang van vzw 't Hemeltje had overgenomen, hebben wij veel tijd geïnvesteerd om alles op elkaar af te stemmen: dezelfde afspraken, dezelfde procedures, ... Vanaf 2018 waren vestigingen effectief meer op elkaar afgestemd. Dus hebben we dit jaar vooral ingezet op verbinding tussen de verschillende vestigingen, onder meer door teamdagen, waarbij teams bij hun collega's op bezoek gingen.

Hoe hard is het inclusieve karakter intussen ingebed in de werking?

Bij elke rondleiding van kandidaat-ouders geven wij uitleg rond onze inclusieve manier van werken. Mensen appreciëren dat zeker, we hebben er nog nooit negatieve reacties rond gehad. Ouders van een kindje met een grotere zorgvraag, die komen natuurlijk specifiek voor het inclusieve.

In de kinderdagverblijven zetten we sinds eind 2018 RTH (rechtstreeks toegankelijke hulpverlening) middelen in: voor kinderen met een beperking komt een collega uit OLO bijvoorbeeld een uur of twee uur per week iets extra's doen met dat kindje. Dat is zeker een meerwaarde.

In 2018 heeft Kind en gezin een oproep gedaan: ze zochten pioniers in de kinderopvang die wilden samenwerken met een MFC; om zo de expertise van een MFC in te zetten om kinderen met een zwaardere zorgbehoefte in een kinderopvang te kunnen begeleiden. Dat is natuurlijk echt iets voor Tierlantijn. We hebben samen met KOCA deelgenomen aan de oproep en we zijn geselecteerd als pionier voor de provincie Antwerpen. Hierdoor kunnen we het inclusieve karakter van onze kinderopvang nog verstevigen, zullen we nog meer middelen en medewerkers kunnen inzetten voor kindjes met een beperking in onze kinderopvang. Dat zal zeker ouders aantrekken die toch een gespecialiseerde begeleiding voor hun kindje verlangen.

Inclusie in buitenschoolse opvang raakt intussen goed bekend.

In 2018 was er een stijging van het aantal kinderen met een beperking, vooral in de buitenschoolse opvang. Er is heel veel vraag naar vakantie-opvang voor kinderen met een grotere zorgnood. In 2018 hebben we daar goed en efficiënt op kunnen inspelen. We doen vooraf een kennismakingsgesprek met de ouder, om af te stemmen of ons aanbod wel past bij de vraag die ze hebben. Een kind dat één op één begeleiding nodig heeft, dat lukt natuurlijk niet in een groepsopvang.

Wij 'screenen' de vragen vooraf goed en hebben ook extra begeleiding en ondersteuning ingezet vanuit rechtstreeks toegankelijke hulpverlening (RTH) van OLO. En dat werkt. We merken dat de vraag naar inclusieve vakantie opvang alleen maar blijft toenemen. We merken dat de inclusieve werking van onze buitenschoolse opvang steeds bekender wordt, en de nood blijkt toch erg aanwezig te zijn.

Maar ook voor de andere kinderen is het een ervaring om met kinderen met een beperking samen dingen te doen. Zo kwam er op een locatie van de buitenschoolse opvang een meisje in een rolstoel. Het eerste moment was dat voor de andere kleutertjes wat wennen, en wilden ze die rolstoel nauwkeurig bestuderen. Maar al snel stonden ze al in een wachtrij om dat meisje met haar rolstoel te mogen helpen rijden.

Alle kinderen leren hiervan, op een heel natuurlijk manier. En hopelijk nemen ze dat mee in hun latere leven: 'anders' is eigenlijk ook heel gewoon. Dit op zich is al een mooie meerwaarde die wij kunnen bieden.

Tierlantijn: buitenschoolse opvang

Muriel en Lode zijn de ouders van Senne, een jongen van 6. Senne zit - zoals heel wat kinderen - op de buitenschoolse opvang van Tierlantijn, alleen is dat voor hem niet zo evident. Senne heeft een mentale beperking en een ernstige vorm van autisme. Hij loopt school in het buitengewoon onderwijs en op zijn school zijn er geen opvangmogelijkheden voor en na schooltijd. De buitenschoolse opvang van Tierlantijn bleek een antwoord te kunnen bieden.

Muriel: Op Sennes school zijn er geen opvangmogelijkheden: geen voor- of naschoolse opvang of vakantie-opvang. Daar liepen wij een beetje op vast. Zo was de woensdagmiddag vaak een probleem. We hebben geprobeerd om er al die momenten altijd zelf te zijn, maar dat was niet vol te houden, ook al was ik intussen halftijds gaan werken.

In eerste instantie keken we uit naar gespecialiseerde opvang voor kinderen met autisme of een mentale beperking, onder de vorm van een semi-internaat. Maar daar zijn we overal geweigerd geweest: ofwel wegens de combinatie van Sennes problemen, ofwel lukten woensdagen of vakanties lukten niet omdat Senne niet voltijds op internaat zat.

We kregen nergens een geschikte oplossing, en na een hele zoektocht, kregen we van onze thuisbegeleiding te horen dat heel wat IBO's (buitenschoolse opvang) in Brasschaat overgenomen waren door Tierlantijn van OLO vzw en zo inclusief geworden waren. Dat klonk in eerste instantie heel mooi voor ons, maar we wisten niet hoe het in de praktijk zou lopen, of het haalbaar zou zijn, want Senne heeft toch een bepaalde zorgnood: hij is niet zindelijk en begrijpt zeer weinig door zijn mentale beperking.

We hebben toen een gesprek gehad met de orthopedagoog van Tierlantijn en de verantwoordelijke van de opvang. Een heel positief gesprek voor ons. We zaten met veel vragen en twijfels. Vanuit OLO zelf is dan voorgesteld 'laten we het gewoon eens proberen en zien wat het geeft'. Senne is dan een paar uur naar de opvang gegaan en dat verliep eigenlijk meteen goed. Hij was er erg op zijn gemak.

Lode: 'De begeleiding heeft ook veel moeite gedaan, ze stelden ons ook heel wat vragen, om zo aan onze nood te voldoen. Senne kan zelf niet goed praten, dus ze moeten alles wel via ons meekrijgen.'

Muriel: 'Ook met de andere kinderen verliep het best goed. Dat was ook wel een zorg voor ons. We hebben ook bewust gekozen voor de opvang in Tierlantijn Ter Heide, omdat die niet erg groot is. Want een grote groep is zeker niet haalbaar voor Senne. Maar goed, hij zit toch samen met dik 25 andere kinderen.'

Lode: 'We vroegen ons af: zal dat niet te druk zijn, want voor Senne is dat niet evident om met meerdere kinderen samen te zijn. Maar dat loopt eigenlijk goed,. Tot onze verwondering, moeten we zelfs zeggen. Meestal loopt het zeer goed. Er zijn wel eens keren dat hij prikkelbaarder is, thuis is dat ook soms zo. Maar de begeleiding heeft dat ook aan de andere kinderen duidelijk gemaakt, voor zover dat mogelijk is, natuurlijk.'

Muriel: 'De andere kinderen houden ook goed rekening met hem. Zo waren ze op een moment een spelletje aan het spelen met een springtouw. Senne loopt daar dan tussen, hij begrijpt niet dat dat niet de bedoeling is en dat hij moet opletten. Maar dan stopten die andere kinderen even en gingen ze opzij. Ik vond dat wel fijn om te zien, hoe begripvol die andere kinderen reageren.'

Goed voor het hele gezin.

Muriel: 'Senne gaat bijna elke woensdagnamiddag naar de opvang, omdat het zo goed loopt. Dat geeft ons ook tijd om iets te doen met onze dochter. Ze moet bijvoorbeeld naar de tekenles gebracht worden. Vroeger moest ik Senne dan altijd mee in de auto zetten, maar er waren momenten dat hij daarop blokkeerde. Dat waren heel moeilijke situaties. Nu weet ik dat hij goed zit in de opvang: hij heeft zijn bezigheid, en ik kan rustig zijn zus brengen en halen, eens met haar naar de speeltuin gaan, of een vriendinnetje voor haar te spelen vragen. Het maakt het fijn voor iedereen in ons gezin.'

Lode: 'Onze dochter had dit ook wel nodig. Het is al zo vaak 'de broer' waar alle aandacht naar gaat, ook al bedoelen we dat niet zo. Als hij dan op woensdagnamiddag naar de opvang kan én zich er amuseert, dan is dat gewoon goed voor iedereen.'

Zijn er zaken die niet evident blijken te zijn?

Muriel: 'Het is niet altijd makkelijk voor Senne als er stagiaires komen. Dan kijkt hij wat raar, zo van 'wie is dat'?

Lode: 'Hij klampt zich ook snel vast aan zijn vertrouwde personen, hé, de bekende gezichten. Vanuit zijn autisme is het niet zo simpel om zich aan nieuwe mensen aan te passen. Het beste is dat er altijd iemand is die hij kent, of waar hij vertrouwd mee is. Als dat niet is, dan is dat wel een probleem voor hem.'

Muriel: 'Verder zien wij weinig problemen. Als wij hem halen, is het meestal wel goed gelopen. Ze maken ook tijd om individueel met hem dingen te doen. Daar heeft hij ook echt nood aan. Hij kan vrije tijd zelf moeilijk invullen. Als er dode momenten zijn, zal hij een beetje beginnen rondwalen en niet weten wat doen. Als dat gebeurt, en de begeleiding heeft tijd voor hem, dan nemen ze hem apart: maken ze samen en puzzel of zo, of knutselen ze samen iets.'

Lode: 'Hij is dat ook echt blij en fier: als hij iets gemaakt heeft, komt hij het thuis meteen tonen. Wat ons betreft, mag het nog allemaal even zo blijven lopen. Moest dit nu stoppen, dan zou dat voor ons toch een ramp zijn.'

Buitengewone basisschool: TRIOLO

Igor en Els zijn de ouders van Kairat, 10 jaar. Kairat volgt reeds vijf jaar type 9 onderwijs via Triolo. Igor en Els engageren zich ruim drie jaar voor de ouderraad van Triolo. Els startte recent als vrijwilligster bij de kleuters, en op de medische dienst van OLO vzw.

Kairat is een vrolijke en enthousiaste jongen, maar wel eentje met een eigen handleiding! We hebben als gezin al een hele weg afgelegd. Toen Kairat naar de kleuterschool ging, hadden we al vermoedens dat er meer aan de hand was. We kregen de indruk dat hij niet altijd mee was.

Net voor de overstap naar het lager onderwijs, hebben we besloten om Kairat diagnostisch te laten testen. Hij kreeg de diagnose ASS en ADHD. Deze stempels zijn uiteraard niet de oplossing, maar helpen je wel bepaalde zaken beter te begrijpen. We stonden toen voor de moeilijke keuze: "Laten we Kairat zijn derde kleuterklas overdoen, laten we hem starten in het gewoon lager onderwijs of in het buitengewoon onderwijs."

Uiteindelijk startte Kairat in een school voor buitengewoon onderwijs, vlakbij onze woonplaats. Al snel was het duidelijk dat dit geen ideale school was voor Kairat. We zagen hem achteruit gaan, hij maakte geen progressie, ging niet graag meer naar school. Bovendien was de communicatie ondermaats, we wisten niet of Kairat progressie maakte, hoe zijn leerplan eruit zag,...

Het geluk van onze zoon primeert, dus hebben we in december ingegrepen. Niet evident, overstappen in het midden van een schooljaar. Via een gemeenschappelijke vriendin, wiens zoontje reeds onderwijs volgde in Triolo, zijn we hier terecht gekomen.

Het verschil met de vorige school kon niet groter zijn. Vanaf de eerste schooldag in Triolo werden er duidelijke afspraken gemaakt: wat gaan we doen, en hoe gaan we dit doen. Eerst was er een periode van klasobservaties, van daaruit werden er stelselmatig testen gedaan om te kijken hoe ver Kairat stond. Vervolgens kon er een leerplan opgemaakt worden. Het verliep vlot, en wat vooral belangrijk was, het verliep zonder extra stress bij Kairat.

We zagen hem snel opnieuw open bloeien, hij ging terug graag naar school en hij maakte duidelijk progressie. Ook al is er een leerplan opgemaakt, er is altijd ruimte tot aanpassing. Zeer flexibel, op elk moment van het jaar!

"Kairat voelt zich hier veilig, en net omdat hij zich veilig voelt, bloeit hij open!"

Niet enkel de kennis, maar ook het sociale aspect primeert: Kairat komt dingen uit zichzelf vertellen, waar dit vroeger niet zo was. De wisselwerking ervaren we als enorm positief: speelt er thuis iets, dan kunnen we dit aankaarten en nemen zij dit mee om Kairat op schools vlak mee te ondersteunen. Zo was er bijvoorbeeld het overlijden van Kairats grootmoeder, op school zetten ze dan extra in op rouwverwerking.

"Dankzij Triolo hebben wij het geloof in het onderwijs opnieuw teruggevonden"

Kairat is een echt buitenkind, voor hem is Triolo het paradijs!

"Het unieke aan Triolo is niet enkel het grote, groene domein, maar de inbedding in OLO is duidelijk voelbaar!"

Er wordt actief verder gezocht buiten de grenzen van Triolo, welke diensten hebben we nog in huis, welke mogelijkheden zijn er nog.

Zo was de lange terugrit met de schoolbus naar huis er voor Kairat te veel aan. Ondertussen kan Kairat terecht in de naschoolse opvang van Tierlantijn (IBO Driehoek), de ideale oplossing.

We zitten ondertussen ook ruim 3 jaar in de ouderraad. Het is geen standaard ouderraad met bijvoorbeeld wafelverkoop. Integendeel, we staan echt mee in de klassen, zo lezen we voor, of knutselen we met de kinderen, wat meestal eindigt in een verfstip! De appreciatie is duidelijk voelbaar, niet enkel bij de leerkrachten, maar vooral bij de kinderen! Zo puur en ongedwongen, je krijgt er enorm veel voor terug, het geeft energie!

Igor: "Vorig jaar met het paasontbijt, liep ik verkleed als paashaas over het domein, de reactie van de kinderen was ongelooflijk!"

"We hebben de school al aangeraden bij verschillende mensen. Ook al is de afstand soms ver, de extra kilometers zijn ons zeker de moeite waard!"

Persoonlijke assistentie dienst: een dag uit het leven van...

We ontmoeten cliënt Steve Bleys en zijn persoonlijke assistente Ann Stessels op een maandagochtend, voor ze naar de school vertrekken waar Steves zus werkt. Steve gaat er aan de kinderen vertellen hoe het is om in een rolstoel te zitten. Voor Steve betekent het in elk geval niet stilzitten. Zijn persoonlijk assistentiebudget gebruikt hij vooral om uitstappen te maken. Hij is dan ook met recht en rede Anns 'feestcliënt'.

Steve: Ik word al een jaar of 8 begeleid door de dienst Persoonlijke Assistentie van OLO. Bij mij komt een begeleider enkel om uitstapjes met mij te doen. Ik heb geen hulp nodig in de organisatie van het huishouden of zo, ik woon nog bij mijn ouders. Voor mij is persoonlijke assistentie enkel 'weggaan'. Ik kies wat ik graag zou doen, en bel mijn assistenten dan even vooraf op, om met hen af te spreken. We gaan dan bijvoorbeeld zwemmen, of naar de Ikea, of naar de dierentuin, of voetbal kijken, naar een ATV vertelling in de zomer 's avonds. Dat soort dingen.

Ann: Met Steve op pad gaan, is altijd heel leuk. Wat ik als persoonlijk assistent doe, hang natuurlijk af van wat de cliënt nodig heeft. Bij Steve is dat wel feest voor mij: we trekken er altijd op uit om leuke dingen te doen. We hebben eigenlijk altijd te veel plannen en te korte dagen. Wij vervelen ons nooit.

Bij Steve is de assistentie op vrije tijd gericht, maar het kan evengoed iets compleet anders zijn bij een andere cliënt?

Ann: Inderdaad. Het kunnen ook erg praktische dingen zijn: eens meegaan naar een kinesist, naar de bank meegaan, helpen bij kleine dingen in huis, ... We begeleiden zowel volwassenen als kinderen. Zo kom ik ook in een gezin met 2 kinderen die hoogbegaafd zijn en waarvan ook één met autisme. Met hen doe ik activiteiten, om de ouders te ondersteunen en de kinderen een fijne tijd te bezorgen. Soms doe ik ook een vervanging bij iemand met een beperking die in een rolstoel zit en kookles volgt, hier ondersteun ik haar dan in, zodat ook zij kan gaan doen wat ze graag doet. Ik kom ook bij een cliënt met een beperking in een serviceflat. Haar familie wil graag dat ze wat meer buitenkomt en niet steeds enkel bij de oudere mensen zit. Dat zijn dan natuurlijk wel rustigere uitstapjes dan die met Steve. Onze opdrachten zijn uiteenlopend, het gaat erom waar de cliënt nood aan heeft en wat de cliënt graag op dat moment zou willen doen. We werken echt op maat van de cliënt.

Steve: Ik vind het leuk om via de PA-dienst dingen te kunnen ondernemen, die ik niet altijd aan mijn ouders kan vragen. Onze PA-dagen, die vliegen, ik kijk daar altijd naar uit. Ze vormen ook een afwisseling in mijn leven. Ik ga ook af en toe naar de dagbesteding van OLO, ik spreek af met mijn vrienden, of ik doe iets met mijn familie. Ik hou van die afwisseling. Het is wel goed rekenen wat ik met mijn persoonsvolgend budget allemaal kan doen op 1 maand tijd: hoeveel dagen dagbesteding, hoeveel PA-dagen, ... Ik probeer dat maximaal goed in te zetten, een hele berekening. Ik heb 3 persoonlijke assistenten, en gelukkig kan ik die nog net alle 3 houden. Ze komen alle 3 twee dagen per maand.

Is er duidelijk omschreven wat de taken van een persoonlijk assistent kunnen zijn?

Ann: Het is zeker niet de bedoeling dat wij de was en de plas komen doen bij cliënten. Wij zijn geen vervanging voor een poetshulp. Cliënten mogen wel kleine huishoudelijke dingen vragen, maar dat is niet onze hoofdtaak. Bij sommige cliënten help ik al wel eens met een eitje bakken voor het ontbijt, of als ze naar het toilet moeten. Dat zijn dan weer heel praktische dingen, die er gewoon bijkomen. Maar ze vormen niet de hoofdmoot van onze opdracht. Op zich kan de opdracht ook een opstapeling van praktische dingen zijn. Drinken klaarzetten, yoghurtje opendoen zodat zij dit zelfstandig kunnen opeten, bordje kaas klaarzetten, helpen eten geven, helpen aankleden, de was verzamelen, samen naar de apotheek of de winkel gaan,...

Steve: Ik ben blij dat ik mijn persoonlijke assistentie via OLO heb. Je kan dat ook allemaal op je eentje regelen, met mensen van buiten OLO bijvoorbeeld. Maar dat zou heel ingewikkeld zijn, daar zou voor mij te veel administratieve rompslomp aan te pas komen. Dan moet je al bijna met een boekhouder gaan werken. Want van alles wat je opsoupeert aan PA-dienst, moet je je ticketjes en rekeningetjes bijhouden voor 5 jaar lang. Dat is niet aan mij besteed.

Ann: Een ander voordeel van je persoonlijke assistentie via een organisatie als OLO te hebben, is dat er ook vervanging kan geregeld worden, als een assistent ziek is bijvoorbeeld.

Steve: Ja, dat is een voordeel, maar ik heb toch graag mijn eigen vaste assistenten, wij zijn zo goed op mekaar ingespeeld. Ann kent mij goed. Als ik tijdens een uitstap naar het toilet moet, bijvoorbeeld, dan staat Ann altijd voor mijn deur, want ik doe de deur niet graag op slot. Bij iemand nieuw, zou ik dat allemaal weer moeten uitleggen.

Als Ann ziek zou zijn, dan verzet ik gewoon mijn dagen. Zo graag ga ik met haar op stap! (lachen) Bij mij kan dat, natuurlijk, omdat ik PA voor vrije tijd inzet. Dat is anders dan als het ingebed zit om je dagelijks leven georganiseerd te krijgen.

De regie ligt zoveel mogelijk bij de cliënt?

Ann: Ja, daar streven wij naar. Het is niet zo dat wij komen zeggen 'we gaan eens dit en dat met jou doen'. We laten het zoveel mogelijk van de cliënt afhangen. Niet iedereen is zo ondernemend als Steve, natuurlijk, soms moeten we zelf al eens suggesties doen. Maar de cliënt bepaalt zoveel mogelijk zelf hoe hij of zij de PA inzet. Steve en ik zijn ook heel flexibel op mekaar ingesteld. Normaal werk ik overdag met Steve, maar een ATV-vertelling 's avonds, dat moet ook kunnen, hé.

Steve: Als ik zulke plannen heb, bel ik Ann ook altijd goed vooraf, en check ik of het echt wel lukt voor haar. Een assistent hangt ook niet aan een touwtje, hé, ze hebben ook een privé-leven.

Ann: Ik probeer mijn agenda maximaal te beheren. Je hebt vaste dagen met cliënten, maar waar het wenselijk is, probeer ik ook wat te schuiven. Zo had ik op een donderdag onlangs in de voormiddag een cliënte die jarig was, en moest ik in de namiddag naar iemand anders. Ik kon daar wat mee schuiven, zodanig dat ik de hele dag met de jarige cliënte kon doorbrengen. Het is fijn als je zoiets kan doen, met een beetje moeite.

PA, een grote meerwaarde...

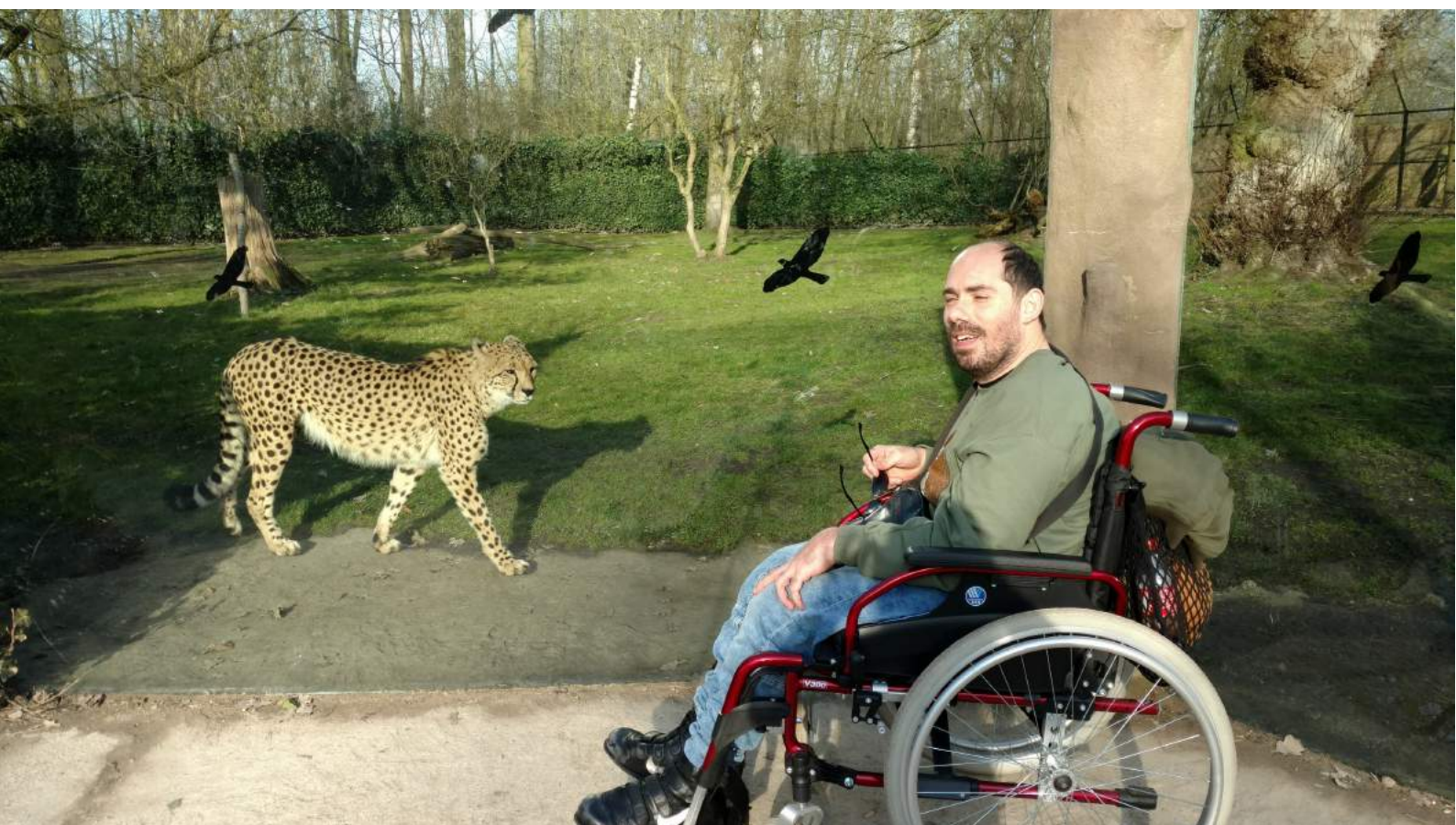
Steve: Ik vind het een grote meerwaarde om een persoonlijk assistent te hebben. Uiteraard is het leuk om uitstappen te doen, maar het is meer dan dat. Ik kan ook veel bij hen kwijt. Ann is een beetje een vertrouwenspersoon. Ik kan dingen tegen haar zeggen, die ik niet met anderen bespreek. Ik kan veel tegen mijn ouders zeggen, hoor, wij hebben een goede band. Maar er zijn dingen die ik graag met mijn assistent bespreek. Ook omdat ik weet dat ze beroepsgeheim hebben.

Ann: Ook dat is een deel van onze job. Luisteren, meedenken met cliënten.

Steve: Ann, die kan mij lezen. Die ziet het aan mij als er iets is. Ik moet maar naar haar kijken, en ze weet of er iets is. Dat gebeurt gelukkig niet vaak, maar het is een geruststelling te weten dat mijn assistenten mij goed kennen. Dat zijn echt 'persoonlijke' assistenten...

Ann: Ik vind het fijn dat wij met onze job mensen kunnen helpen doen waar ze zin in hebben, of hen zelfstandiger kunnen laten leven. Steve is door zijn rolstoel al vaak afhankelijk van anderen, maar door de PA krijgt hij toch de vrijheid om te doen waar hij zin in heeft.

Steve: Sinds mijn PA-begeleiding durf ik ook meer. Meer zeggen, van mij laten horen. Door mijn PAB kom ik meer buiten, kom ik meer uit mijn cocon. Leuk, maar soms bots je ook op dingen. Tijdens een ATV-wandeling merkte ik dat er toch veel plekken zijn waar je als persoon met een beperking niet naar het toilet kan. Wel, ik heb hen dat laten weten. Ze zijn met ons speciaal nog eens de wandeling gaan doen en ze schrokken er zelf van hoeveel toiletten niet rolstoeltoegankelijk zijn. Als zij dit meenemen in de toekomst, dan is dat dus eigenlijk een beetje door Ann en mij.

Overname oriëntatiecentrum: 1 januari 2018

Sinds 1 januari 2018 is het oriëntatiecentrum officieel bij OLO toegetreden. Kathrine Goffart, operationeel verantwoordelijke van het OC, geeft ons graag een woordje uitleg over het reilen en zeilen binnen het OC.

Hoe is de samenwerking tussen OLO en het Oriëntatiecentrum tot stand gekomen?

Het Oriëntatiecentrum maakte vroeger deel uit van de Stichting Gouverneur Kinsbergen, onder auspiciën van de provincie Antwerpen. Vanaf 2018 moest de provincie bepaalde persoonsgebonden bevoegdheden afstaan, waaronder welzijn. Zo moesten wij, het COS, en Modem op zoek naar een partner die onze werking wilde overnemen. Modem kon heropstarten binnen Thomas More, het COS werd overgenomen door het UZA, en het Oriëntatiecentrum werd opgenomen binnen OLO.

De visie, normen en waarden van OLO sluiten nauw aan bij de werking van het OC. We werken beiden vanuit dezelfde filosofie: handelingsgerichte diagnostiek waarbij mensen advies krijgen op meerdere domeinen van hun functioneren, en op weg worden gezet in hun ondersteuningstraject. Bovendien biedt het OC bijna als enige in de provincie Antwerpen betaalbare diagnostiek voor meerderjarigen. Hiermee vormden wij een goede aanvulling op de reeds ruime waaier aan diensten binnen OLO vzw.

Welke dienstverlening biedt het OC, en wie kan er aanmelden?

Het OC voert diagnostisch onderzoek uit bij volwassenen met (een vermoeden van) ontwikkelingsstoornissen (ASS, ADHD, verstandelijke beperking). Aanmelden kan vanaf de leeftijd van 17 jaar tot de leeftijd van 65 jaar. Iedereen kan aanmelden, je hebt hiervoor geen doorverwijzing nodig. Sommige mensen functioneren vrij goed, maar hebben het soms moeilijk, lopen op de tippen van hun tenen en willen dan graag weten wat het hen precies zo moeilijk maakt. We krijgen ook aanmeldingen van mensen die moeilijker functioneren, en bijvoorbeeld door een psychiater of psychiatrische setting naar ons worden verwezen. Een diagnose opent voor hen vaak mogelijkheden tot ondersteuning.

Mensen met een meervoudige, diepe of ernstig verstandelijke beperking zitten niet in onze doelgroep. Deze groep mensen is moeilijk ambulant te testen. Meestal zijn er observaties nodig waardoor de onderzoeken vaak gebeuren in de voorzieningen waar deze mensen verblijven.

Hoe verloopt een traject binnen het OC?

We starten met een intake en een sociaal onderzoek door de maatschappelijk werker. Daarna volgen er onderzoeken vanuit minstens drie, maar vaak vier disciplines: een psychologisch-, klinisch psychiatrisch-, logopedisch- en ergotherapeutisch onderzoek. In totaal zal een cliënt ongeveer 3 keer bij ons op dienst komen voor testen en gesprekken. Op basis daarvan bekijken we multidisciplinair de conclusies, en hiervan maken we een verslag met advies naar eventueel verdere hulpverlening. Het volledige onderzoek duurt 3 à 4 maanden.

Momenteel hebben we een wachtlijst van 1,5 jaar tot 2 jaar. Door de lange wachttijd stellen sommige mensen hun vraag naar onderzoek aan privé organisaties. Een diagnostisch onderzoek is daar echter meer dan dubbel zo duur en doorsnee beperkter dan het onze. De vragen die wél op onze wachtlijst blijven staan, zijn vaak de complexere situaties, we merken een verzwaring van de problematiek.

Zijn er nog belangrijke partners waarmee jullie samenwerken?

We werken samen met Universiteit Antwerpen aan wetenschappelijke projecten. Momenteel zijn we bezig met een onderzoek waarbij we in het eerste deel in kaart brachten welke voorzieningen diagnostiek voor volwassenen aanbieden. Midden 2018 is het tweede gedeelte van het onderzoek gestart. Dit kwalitatieve onderzoek bestaat erin dat we interviews afnemen en verwerken van mensen die reeds een diagnose hebben gekregen, al dan niet via het OC, en hoe zij dit ervaren.

Een ander onderdeel van de samenwerking bestaat eruit dat we vanuit het OC studenten van UA zien voor diagnostisch onderzoek. Bij sommige studenten is er immers een vermoeden van ASS of ADHD. Zij kunnen bij ons terecht voor uitgebreid onderzoek.

Anderzijds zien we ook studenten met een leerstoornis die bijzondere faciliteiten nodig hebben en waarvoor het OC de nodige attesten kan afleveren.

Het OC is samen met het Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen (COS) en OPZ Geel, partner in het Referentiecentrum Autisme (RCA) voor de provincie Antwerpen. Het RCA heeft als opdracht om zowel kinderen als volwassenen met een ernstig vermoeden van ASS, de beste kansen te bieden op een snelle, grondige diagnose. Eens de diagnose gesteld is, kan het RCA tevens de noodzakelijke zorgtrajecten op elkaar afstemmen. Cliënten worden na de diagnosestelling niet enkel doorverwezen, maar kunnen verder begeleid worden bij de eerste verwerking van de diagnose. Het OC is binnen het RCA één van de enigen die zich specialiseert in volwassenen.

Welke meerwaarde ervaren jullie bij de inbedding in OLO?

In eerste instantie kunnen we door de inbedding voortbestaan, wat na het 'afstoten' door de provincie geen evidentie was. De subsidiëring door het VAPH is (te) beperkt en door de inbedding kunnen we bijvoorbeeld gebruik maken van de ondersteunende diensten van OLO (HRM, ICT, boekhouding, infrastructuur, enz). Onze MDT werking werd uitgebreid. Waar we voorheen enkel een MDT werking hadden voor volwassenen, kunnen we nu het totaalplaatje aanbieden: van persoonsvolgende financiering tot aanvraag van hulpmiddelen als aanvragen voor minderjarigen. Hier hebben we geen wachttijden. We krijgen meer instroom vanuit OLO, andersom kunnen we mensen nu ook gemakkelijker doorsturen als er na het onderzoek nog verdere hulpverlening nodig is. Je zou kunnen zeggen dat het een wisselwerking is omdat we elkaars aanbod nu beter kennen. Ook de samenwerking met ADA, het diagnostisch luik voor kinderen en jongeren, kunnen we in de toekomst nog verder uitbouwen.

MFC: de werking van Honk 2

Het Multifunctioneel Centrum (MFC) van OLO vzw telt 15 leefgroepen voor kinderen en jongeren: van kleuterleeftijd tot de grens met volwassenheid. Hoe een leefgroep functioneert, hangt sterk af van de leeftijd van de jongeren, en van de samenstelling van de groep. Een buitenbeentje, mogen we wel stellen, is leefgroep Honk 2. Begeleider Bert Hoskens vertelt ons waarom.

Lange hulpverleningsgeschiedenis.

Honk 2 werkt behoorlijk anders dan andere leefgroepen in OLO. Jongeren die hier verblijven, hebben vaak al een lange hulpverleningsgeschiedenis doorlopen. Functioneren in groep is moeilijk voor hen, een voltijds schooltraject volgen is vaak zelf niet mogelijk. In Honk 2 werken we een individueel traject op maat van de jongere uit, zowel in de leefgroep als op vlak van onderwijs of dagbesteding. Voor wie (tijdelijk) geen schooltraject kan volgen, werken we nauw samen met onze leertrajectondersteuning (LTO). Zij voorzien schoolvervangende activiteiten, zoals de zorgboerderij, of interne leerplekken binnen OLO,...

Individueel werken.

In Honk 2 verblijven er ook minder jongeren dan in de andere leefgroepen, en er zijn meer begeleiders ter beschikking. Dit geeft ruimte om erg individueel te kunnen werken en zo prikkels tot een minimum te beperken. Jongeren vinden zo opnieuw rust. Zij hebben elk hun eigen slaapkamer én leefkamer. Elke jongere heeft zijn eigen individuele begeleider, waarmee ze vaak op activiteit gaan, een gesprekje doen,... Tijdens de zomervakantie is er ruimte om bijvoorbeeld met zijn tweeën een weekendje weg te gaan.

Wanneer een jongere in de leefgroep komt, bekijken we samen zijn dagindeling. De enige vereiste die we stellen is dat er 's avonds één uur schermvrij moet zijn. Elke avond is er een aanbod atelier, bv. houtbewerking, wandelen, sport, gezelschapsspel,... We staan dan met drie opvoeders op dienst, waardoor we deze activiteiten vaak één op één kunnen laten verlopen, soms ook met 2 à 3 jongeren, als de situatie het toelaat. Eten gebeurt nooit met z'n allen samen, maar in kleine groepjes, of jongeren kunnen er ook voor kiezen om op hun kamer te eten.

Het is volgens mij een fout beeld te denken dat er in Honk 2 meer agressie is dan in andere leefgroepen. Waarschijnlijk bestaat die idee nog van bij de opstart, zo'n 8 jaar geleden. Vele jongeren vanuit de gesloten instelling in Mol stroomden door naar Honk 2, zonder een grondige voorbereiding. Vergeet niet dat deze jongeren soms 2 jaar in een gesloten setting 'geleefd werden', en plots veel meer vrijheid kregen, zonder te weten hoe hiermee om te gaan. Ze werden in het begin in onze 'open setting' snel overvraagd, dit heeft toen helaas tot niet zo'n fijne situaties geleid.

We hebben hier onze lessen uit getrokken. Zo ben ik bijvoorbeeld zelf een 3-tal dagen mee gaan werken in Mol, nu hebben zij er een specifieke werking die jongeren voorbereidt op hun verblijf binnen Honk. Wij werken als leefgroep en organisatie ook goed samen met onder andere Mol, UKJA, Everberg, Multiversum, ... rond time-out mogelijkheden voor onze jongeren.

Waakzaamheid is belangrijk.

De manier waarop we in Honk 2 werken, vraagt veel op vlak van waakzaamheid. Het is belangrijk om zoveel mogelijk tussen de jongeren te leven, ze door en door te kennen, en zo de 'sfeertjes' te kunnen oppikken. Dingen kunnen snel gaan broeien. Onze jongeren vinden helaas vaak snel aansluiting in het negatieve.

We zullen jongeren nooit fysiek begrenzen bij agressie. We hebben een nauwe samenwerking met de jeugdbrigade. We hebben met onze jongeren de afspraak dat we in geval van agressie of vlucht de politie inschakelen. Dit zorgt er ook voor dat we de band die we hebben opgebouwd met onze jongeren, kunnen behouden.

Wat is een succesverhaal?

In Honk 2 mag je (moét je zelfs) out-of-the-box denken, heel creatief omgaan met trajecten. Omdat er meer middelen beschikbaar zijn, is er meer ruimte om zeer individueel te werken.

Jongeren zijn 15 jaar of ouder wanneer ze bij ons in de leefgroep komen. Samen met hen gaan we op zoek naar een vervolgtraject in de hulpverlening. Kunnen ze opnieuw thuis verblijven, of denken we eerder aan een traject studiewerking of volwassenenwerking?

Vroeger, voor ik bij Honk 2 werkte, dacht ik dat een succesverhaal inhield dat jongeren na de leefgroep ofwel naar huis konden terugkeren, of dat ze een 'gewoon' leven konden opbouwen, met vast werk, een partner, ...

Nu ik in Honk 2 werk, weet ik dat een succesverhaal ook kan betekenen dat ze hulpverlening als volwassene nodig blijven hebben. Veel van onze jongeren redden het niet op hun eentje. Maar als wij hen kunnen gidsen naar de voor hen passende begeleiding als volwassene, dan vind ik dat zeer zeker een geslaagd traject.

En soms sta je te kijken van hoe het jongeren vergaat. Onlangs kwam er nog een oud-jongere op bezoek in de leefgroep. Toen hij een aantal jaar geleden vertrok dachten we: "Dit komt niet goed", Hij was hier constant op de vlucht. We merken dat jongeren tegen de leeftijd van 18 jaar enorm verlangen naar zelfstandigheid. Ze zijn de hulpverlening grondig beu, en eens ze die hebben 'afgeschud', gaan ze soms zwaar uit de bol. Dan krijgen ze vaak eerst een weerbots, voor ze weer verder kunnen. Zo ook met die jongen. Maar intussen heeft hij een vaste job, een vaste vriendin, en een eigen appartement. Zo'n bezoekjes geven energie!

Inclusief eethuis Pure Pauze

Op 4 april 2018 ging een langverwachte droom in OLO vzw van start: inclusief eethuis Pure Pauze opende de deuren. Met Pure pauze wilden we mensen met een beperking een centrale plek geven in onze maatschappij. De voormalige Rozenhoeve aan de Frilinglei 1 in Brasschaat was de perfecte plaats.

Pure Pauze is intussen een goed gekend en fel gesmaakt adresje. En ook het team van begeleiders en vrijwillige medewerkers heeft helemaal zijn draai gevonden. Wij spraken met directeur dagondersteuning Ingrid Martens, verantwoordelijke Pure Pauze Els Peers en begeleidster Vicky Brouwers.

Ingrid: We hebben in 8 maand tijd meer kunnen verwezenlijken dan we hadden durven denken en dromen. We hebben heel lang voorbereid: in welk gebouw zullen we zitten, welke kaart zullen we brengen, ... Het was een tijd wachten voor alles met het gebouw rond was en daarna zijn we in een stroomversnelling terecht gekomen. We gingen toen uit van de idee 'hopelijk kunnen we een degelijke, stabiele zaak neerzetten'. Een voorzichtigheid, niet uit gebrek aan ambitie, maar eerder vanuit de vraag 'zal Brasschaat ons wel lusten'?

Maar wat het is geworden, heeft onze verwachtingen zwaar overtroffen. We zitten intussen zo vaak volgeboekt, we hebben zoveel geleerd, we zijn zo hard gegroeid, ...

Hoe hebben klanten de weg gevonden naar Pure Pauze?

Ingrid: Veel heeft te maken met de charme van onze cliënten dagondersteuning, die hier als vrijwillige medewerkers werken. Hun kwaliteiten, hun eigenheid, in combinatie met onze keuken. We maken alles zelf, we werken met goede producten, alles is kraakvers. We bieden iets anders aan dan de klassieke brasseries in de buurt en we hebben die visie altijd vastgehouden.

Els: Ons heerlijk brood heeft een centrale plaats op onze kaart, en dat is wel wat wars van de diëten die op dit moment de ronde doen. We geven het een ereplaats, en het is zo bijzonder lekker en gezond dat het die plaats verdient.

Een duidelijke identiteit dus, zowel qua keuken als qua sfeer.

Els: En het gebouw zelf, natuurlijk. Zo mooi, zo rustig en toch vlakbij de winkelstraat. Mensen komen er met plezier het hoekje voor om. Terecht, ze komen hier in een oase van rust en gezelligheid terecht.

Ingrid: Klanten hebben hier echt letterlijk een 'pure pauze'. Je ziet hier zelden mensen op hun smartphone tokkelen, ze zijn gewoon aan het genieten. Ons cliënteel is ook heel divers: hier komen jonge en oudere mensen, vriendinnen, collega's, families, mensen in hun eentje, zakelijk of niet zakelijk, ... We hebben onze vaste klanten en toch ook nog geregeld nieuwe klanten.

Els: Pure Pauze wordt een begrip. Wij horen soms klanten aan de telefoon zeggen 'ik zit in Pure Pauze', zonder dat ze verder uitleggen wat en waar dat is. We hebben ons plekje veroverd, in nog geen jaar tijd.

Het was ook afwachten of mensen speciaal voor het inclusieve zouden komen, of niet?

Ingrid: Klanten weten niet altijd dat wij inclusief werken. En als ze het weten of merken, krijgen we er eigenlijk altijd wel fijne reacties op. En sommigen hebben het niet door. Dat komt misschien ook door ons concept: we doen allemaal samen hetzelfde werk, we dragen hetzelfde T-shirt, en onze hulpmiddelen (zoals pictogrammen en logo's) zijn in de zaal niet echt zichtbaar. In de keuken dan weer wel, daar is het ook echt nodig.

Els: In de zaal en achter de bar is er zeker wel ondersteuning, maar op zo een natuurlijke manier dat het niet opvalt.

Ingrid: Dat is de kracht van onze begeleiders. Die doen dat zo natureel, het een vloeit over in het ander. Je wordt hier als klant goed bediend en verwend. Ons concept schreeuwt niet 'hier werken mensen met een beperking'. Ja, ze werken hier, maar dat doet niets af van onze kwaliteit en service. Zo willen we het.

Vicky: Wij hebben als begeleider een beetje een dubbele taak. Je doet horecawerk, maar intussen begeleidt je ook cliënten. Dat was voor ons ook leren. Gaandeweg stuur je meer, dat is ook nodig om alles vlot te laten verlopen. Zo kan je je eigen horeca-ervaring mee in de begeleiding steken: 'je kan best zo of zo afruimen', 'je staat beter niet met je rug naar de klanten', ... : dat soort tips. En als het drukker wordt, en je ziet dat de cliënten het niet meer alleen aankunnen, dan moet je ook mee klanten bedienen, en tegelijk goed regie houden over het geheel en de cliënten coachen. Zij moeten natuurlijk ook nog hun draai vinden als het erg druk is.

Als het erg druk is, kan het voor cliënten soms teveel worden. Het is kwestie van dat snel te zien als begeleider, en hen dan een aangepaste taak te geven. Als wij zien dat bijvoorbeeld bediening te druk wordt voor een cliënt, dan laten we hem of haar even achter de bar staan of de afwas doen. Zien we dat het echt teveel is, dan sturen we hen eventjes naar de personeelskamer, of de berging, waar ze wat van al die prikkels kunnen bekomen... Nadien lukt het vaak wel weer. Maar je moet als begeleider goed in het oog houden wanneer het voor wie teveel wordt.

Op de duur zie je dat wel aan mensen. Dat is non-verbale communicatie. Als ze beginnen met een lach en dat vermindert stelselmatig, dan is het tijd om even te polsen hoe het gaat.

Wat waren grote uitdagingen?

Ingrid: Voor mij: of Brasschaat ons wel zou moeten hebben.

Els: Voor mij was dat: krijgen we alle medewerkers mee in ons enthousiasme om een erg klantvriendelijk niveau te halen? Het is voor onze mensen vaak niet evident om in een toch harde sector goed te draaien. Maar het lukt. Onze begeleiders halen het beste in onze vrijwillige medewerkers naar boven.

Vicky: Het is voor mij echt een droom om aan dit project mee te kunnen werken, in deze functie. De appreciatie die wij krijgen, dat is echt onbeschrijfelijk. Zowel van klanten, van onze eigen begeleiders als van de cliënten. Hier benoemen we positieve dingen vaak: 'dankjewel dat je vandaag dit of dat hebt gedaan', 'je maakt de ploeg compleet', .. Het is fijn om appreciatie en respect te krijgen. En misschien nog fijner om het te kunnen geven. Ik doe dat heel graag. Als je ziet hoe een cliënt kan openbloeien, dat is gewoon prachtig...

Ingrid: We laten nieuwe kandidaten altijd eerst op proef komen, en we kijken ook goed naar wat zij zelf graag doen. Niet iedereen moet alles doen, wij willen dat mensen de voor hen juiste taak doen. Onze dame aan de afwas, die wil niet in de zaal werken, ze heeft echt voor die afwas gekozen, en dat doet ze super goed.

Els: Onze medewerkers werken ook in dagdelen, afgestemd op hun mogelijkheden of wat ze willen. We laten hen geen 8 uur aan een stuk werken. Vier uur is het maximum op een dag, sommigen kiezen voor 1 of 2 uur. En hoe vaak per week ze komen, stemmen we ook af op hen zelf. We werken echt op maat. Gemiddeld komen ze twee keer per week.

Wat zijn de plannen voor 2019?

Els: We willen onze kaart wat aanpassen, qua concept: we zullen de meeste gerechten aanbieden in kleine en grote porties. Op vraag van onze klanten: mensen die bijvoorbeeld zowel een boterham als soep willen, kunnen van beiden een kleine portie vragen.

Ingrid: We hebben voor 2019 ook vaste vergaderingen ingepland met onze vrijwillige medewerkers. We vinden het heel belangrijk om zo veel mogelijk hun stem te horen, en nog eens te kunnen reflecteren op afspraken. En we willen in 2019 ook nog van 2 naar 4 ondersteunende vrijwilligers gaan.

Clënten aan het werk bij Pure Pauze

Saskia De Clerck

Ik doe hier sinds de opstart de afwas. In het begin vond ik het best moeilijk, maar ik begon het leuker en leuker te vinden. Nu weet ik goed hoe alles werkt.

Ik zie hier veel borden en glazen passeren op een uur. Ik werk van 12u 's middags tot 16u in de namiddag, met af en toe een pauze. Ik heb een afwasmachine maar niet alles kan daarin. Ik was en droog ook dingen met de hand: de scherpe messen bijvoorbeeld, planken, potten, ...

Mensen die komen eten zien mij niet echt aan het werk. Maar eigenlijk vind ik dat wel plezant. Ik kom hier tot rust, dat is hier mijn plekje, het Saskia-hoekje.

Ik doe de keuken en de zaal. Nu heb ik net rijsttaart gemaakt, en een boterham met kip. Ik ben geen kok van opleiding, ik heb tuinbouw gestudeerd. Dus ik zou hier nog de tuin kunnen doen ook (lacht).

Ik ben via een jobcoach van mijn school bij Pure Pauze terecht gekomen. Ik doe het graag, al is het soms erg druk. Ik heb niet echt een lievelingsjob, ik doe alles graag.

Ingrid: De ideale werknemer, een echte allrounder!

Jeffry De Rop

Ik doe ook zaal en keuken, dat wisselt af. Ik doe ze ook allebei erg graag. Ik ben niet zenuwachtig in mijn werk. Ik doe rustig voort, ook als het druk is. Ik heb ook geen schrik om dingen te laten vallen. Het kan natuurlijk wel, hé.

Als het terras open is, is het nog drukker. Dan lopen wij veel kilometers.

Het is al eventjes geleden dat ik hier zelf als klant ben komen eten. Maar mijn mama komt regelmatig. Er komt wel vaak eens familie eten van medewerkers. Wij maken reclame, hé.

Maxine Kurris

NIEUWE SAMENWERKINGSVERBANDEN

"Door krachten te bundelen
bereik je meer!"

Op 12 oktober vond er in ons vormingscentrum een ontmoeting plaats tussen sleutelfiguren van OLO en van Rotonde vzw, onze collega-voorziening uit Brasschaat die woon-, dag- en individuele ondersteuning aanbiedt aan volwassenen.

We zijn organisaties die deels een gelijkaardige werking aanbieden, en dus delen we ook bepaalde doelstellingen, uitdagingen, kansen en moeilijkheden. Omdat we quasi burens zijn die in goede verstandhouding willen leven, lijkt het ons nuttig om onze krachten te bundelen en samen over bepaalde zaken na te denken.

Drie strategische doelstellingen:

1. Het opzetten van één aanmeldingspunt en afstemmen van ons zorgaanbod.
2. Vanuit een gemeenschappelijk visie participeren in lokale besturen en overlegfora.
3. Het ontwikkelen van een innovatief logistiek dienstenbedrijf.

OLO INNOVEERT: VERWACHTINGEN 2019

Fysieke "Welzijns-campus"

Samen met het gemeentebestuur van Brasschaat en onze netwerkpartner Rotonde vzw willen we een fysieke "Welzijns-campus" en een fysiek Huis van het Kind realiseren in het hart van Brasschaat Centrum. In de loop van de zomer moet dit concreet gestalte krijgen. De gesprekken lopen hierover met de gemeente.

Therapeutisch centrum

Ook in de zomer verwachten wij de gefaseerde opstart van ons Therapeutisch Centrum in de Papestraat. We willen daar drie activiteitslijnen ontwikkelen die open staan voor alle burgers en bedrijven in de ruime omgeving. We zullen hier voornamelijk werken vanuit een "ervaringsgerichte visie". De eerste lijn behelst het therapeutisch werken met kinderen, jongeren en hun gezinnen. De tweede lijn bestaat uit het doelgericht organiseren van teamgerichte activiteiten voor bedrijven. Met de derde lijn willen we therapeutisch tegemoet komen aan volwassenen met slaapproblemen, met een burn-out. We willen hiervoor ook preventieve sessies organiseren, die gericht zijn op het algemeen welzijnsgevoel van mensen.

Inclusieve groepsopvang en buitenschoolse kinderopvang

In het najaar willen we inclusieve groepsopvang en buitenschoolse kinderopvang realiseren op ons hoofddomein aan de Miksebaan. In principe zal daarnaast ook opvang door onthaalouders georganiseerd worden.

Wetenschappelijke samenwerking Universiteit Gent

In het kader van de verdere uitwerking van onze inhoudelijke pijlers willen we een wetenschappelijke samenwerking met de universiteit van Gent uitbouwen. Ook blijven we inzetten op de deelname aan het expertisecentrum EQUAL, dat in de schoot van de Hogeschool Gent is ontstaan.

Opening nieuw dagcentrum

In mei zullen we onze oude gebouwen van het dagcentrum verlaten. We nemen dan onze intrek in de nieuwbouw, Miksebaan 264 D. Het is ook onze bedoeling om dit gebouw 's avonds en in het weekend open te stellen voor externen.

Therapeutisch centrum

Nieuw dagcentrum

WIST JE DAT...

"Minister bewondert kunstwerken jongeren."

HET LAATSTE NIEUWS

"Uniek eethuis in Brasschaat: Pure Pauze."

ATV

"Crèche vangt 32 kindjes op, ook kinderen met een beperking."

GAZET VAN ANTWERPEN

Verschillende mensen vonden de weg reeds naar onze OLO-facebookpagina...

In september vindt onze jaarlijkse appelpluk plaats, zo kunnen we genieten van liters vers OLO-appelsap!

"OLO biedt dienstverlening vanuit 37 locaties binnen de provincie Antwerpen."

LOCATIES OLO VZW IN PROVINCIE ANTWERPEN

Verantwoordelijke uitgever:
Jean-Pierre Van Baelen

Coördinatie:
Nina Van Geel
Annemie Vandeputte

Met dank aan:
Tamara Jochems
Liesje Van Osselaer
Inge Waterschoot
Muriel Planchart
Lode Van den Bleeken
Igor Sportmans
Els D'Hollander
Steve Bleys
Ann Stessels
Kathrine Goffart
Bert Hoskens
Ingrid Martens
Els Peers
Vicky Brouwers
Saskia De Clerck
Jeffry De Rop
Maxine Kurris

OLO vzw

Hoofdzetel: Miksebaan 264, 2930 Brasschaat

03/ 633 98 50

openluchtopvoeding@olo.be

www.olo.be